

Pedersen, Petter R E
-
Norff Baarsang

Mell. Holder Du af mig.

Stolte Fædreland!
Unorff er den Mand
Som dit Foraar ei kan glæde.
Skogens Fuglesang,
Fjeldets Efterklang
Byder os med Fryd at kvæde.

2. Hvo vil ei med Fryd
Skue Vaarens Pryd.

Bjerkeskogens Fugletrille
Byder i mit Sind
Mangen Længsel ind,

I en Vaarnat sval og stille.

3. O hvor blid og kjær
Vaarens Lust er her
Mellem Norges høie Fjelde!

Se den stolte Føs,
Som her ned til os
Sturter med sin hele Bælde!

4. Sig mig om Du ved
Noget andet Sted,
Hvor Midtsommernattens Lue

Saadan spiller ind
Mellem Skog og Lind
Hen til Guldren paa sin Tue.

5. Bjerkeskogen skjon
Staar saa lysgrøn,
Der er Fred at saa derinde.

Kunnaat vi med Flid

V box 17:495

Nu i Vaarens Tid,
Priser Gud af Hu og Sinde.

6. Norske Ungdom hør!
Jag de Ting paa Dør,
Som vil Hjertets Renhed kvæle.
Ublubedens Synd
Klæber som et Dynd,
Sig til mange Unges Sjæle.

7. Lad os se derpaa,
Hvad sliq Last formaa.
Jo, den slapper Sjælens Gyner;
Kjærlighed bli'r kold,
Had, og Syndens Sold
Bli'r tilsidst en Skræk og Hævner.

8. Lad os holde ved
Dyd og Kjærlighed,
Lil vor Herre og vor Næste.
Gist vort stolte Land,
Stræber til vi kan
„Søge varmt hverandres Bedste.“

9. Fos, o syng du kun,
Jeg i denne Stund
Lytte vil til dine Toner,
Medens Markens Dufte,
Vaarens blide Lust
Bæffer Liv i Bjerfens Kroner.

10. Gamle Bautaften,
Kjæmpehjemmets Ben,
Fjeldet gjemmer vore Aner.
Hust kun paa, hvad stort
Fædrene har gjort,
Mellem disse Oldtids Graner.

11. Naar jeg haver Lust
Om vor Fædres Dufte,
Lange Sagaer at høre;
Jeg til Fossens hen —
Denne Stordaads Ven —
Gaar og lytter med mit Dre.

12. Hører du hvad Kraft
Fædrene har haft,
Hør hvor Hildebornet runger.
Hør det Vaabenbrag,
Norges Fos idag,
Larmer ud med tustind' Tunger.

13. Glæd os, det er Vaar,
Vintrens Aag forgaar,
Herlig blir vor nye Sommer.
Norges Gjeg paany,
Synger høit mod Sky,
Dalen ejer ædle Blommer.

14. Hu! en Vinterdag,
Fsens folde Lag,
Kunde Fossens vor maalbinde.
Sang der hørtes ej,
Bonden gif sin Vej
Sløv i Tanke som i Sinde.

15. Fjeldets Taarestrøm,
Fossens med sit Dren,
Løste Fsens folde Lanter.
Bonden gaar sin Gang,
Nynner paa en Sang,
Paa den nye Vaar han tænker.

16. Og som Fossens gaar,
I den nye Vaar,

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Saadan røres Ungdomskraften.
Lig den stærke Strøm;
Lig en Elfers Drom,
I den sommerlune Aften.

17. For at muntre os,
Svinger nu vor Fes,
Daa de gamle gjæve Fædre.
Gamle Kjømpesang;
Hjeldet giver Klang,
Og vi deres Minde hædre.

18. Og den lille Bæf,
Som saa sagte væf,
Riister gjennem Bjerkelunde.
Hvisker stille ind,
I en Elfers Sind
Soden Drom, naar han der blunde.

19. Kraft og Kjørlighed,
Kom fra samme Led,
Og de Dalen gjennemstrømmer.
Og vi alle ved:
Kjørlighed i Fred,
Kraft i Ufred og forsømmer.

20. Saadan er vor Vaar,
Lidet vi formaar,
Hjælp os Gud, saa blir det bedre.
Lad vort hjære Hjem,
Hertigen gaa frem,
Alle gode Dyder hædre!

Forfattet og forlagt af Peter K. G. Pedersen.

Tromsø. G. Kjeldseths Bogtrykkeri. u. a.